

OBSAH

OBSAH.....	5
SLOVO ÚVODEM.....	8
1. PŘEDPOKLADY A ATRIBUTY LIDSKÉHO KOMUNIKATIVNÍHO JEDNÁNÍ.....	15
1.1. „Světy ze slov“ jako komunikativní jednání a forma lidského bytí.....	15
1.2. Verbální a nonverbální aspekt lidského dorozumívání.....	22
1.3. Pragmatické předpoklady komunikace.....	25
1.3.1. <i>Komunikační prostor, subjekty komunikace a „vůle ke smyslu“</i>	25
1.3.2. <i>Subjektivita komunikujících subjektů</i>	33
1.4. Imaginace jako zdroj i prostředek lidského dorozumívání.....	35
1.5. Intuice jako deus ex machina lidského dorozumívání.....	38
1.6. Propojenost předpokladů a atributů lidského dorozumívání.....	42
2. PARADIGMATICKÉ A SYNTAGMATICKÉ OSY JAZYKOVÉHO DOROZUMÍVÁNÍ.....	45
2.1. „Světy ze slov“, předmětný svět a zkušenostní svět.....	45
2.2. Kulturní paradigmatata a duchovní světy v roli integrujících instancí lidského chování.....	55
2.3. Příběh jako rezultat, prostředek a syntagmatická osa lidského dorozumívání.....	57
2.4. Komunikační kompetence čili základní danosti, bariéry a limity lidského dorozumívání.....	62
2.5. Koncepty světa jako příběhy tvořené a konzervované ve „světech ze slov“	66
2.6. Koncepty slov jako paradigmatická osa příběhů.....	71
2.7. Znak, znakové systémy a symbolické okruhy jako předpokladové paradigmatické osy lidského dorozumívání.....	73
2.7.1. <i>Chování znaků v komunikačním prostoru</i>	73
2.7.2. <i>Průvodcovské role znaků a symbolů v předmětném světě</i>	78
2.7.3. <i>Symboly a jejich podíl na budování fiktivních světů</i>	84
2.7.4. <i>Dva způsoby katalogizace symbolů – v symbolických okruzích a v příbězích</i>	88
2.8. Referenční odkazy, komunikační strategie a modalita tématu.....	95

2.9. Kulturní paradigma jako předpoklad a dějiny jako produkt lidského komunikativního jednání.....	98
3. LITERÁRNÍ DÍLO JAKO ROZRŮSTAJÍCÍ SE LABYRINT VÝZNAMŮ.....	108
3.1. Časoprostorové osy, směry a dimenze literárního dorozumívání.....	108
3.2. Tradice jako univerzální dorozumívací mechanismus a znalostní a dovednostní předpoklad komunikativního jednání člověka.....	112
3.3. Kolik příležitostí má slovo.....	114
3.3.1. Zpráva o tajných životech „růže“.....	114
3.3.2. Průvodcovské schopnosti slova „růže“.....	117
3.3.3. Podněty k dialogu, které přináší slovo.....	120
3.4. Jak slovo otevírá příběh.....	122
3.5. Jak si příběh hledá své autory.....	126
3.6. Autoři příběhů se dorozumívají s dějinami literatury.....	129
4. CESTA KE GRAMATICE UMĚLECKÉHO JAZYKA.....	133
4.1. Text – pevný bod ve vesmíru slova.....	133
4.2. Budování servisního depa pro interprety.....	138
4.3. Jak se shromažďují výrazové prostředky textu.....	144
4.4. Mendělejevova tabulka výrazových prostředků textu.....	147
4.5. Funkce výrazových prostředků a modalita tématu.....	155
4.6. Direktivy žánru a žánrová editace.....	156
4.7. Literární obraz jako základní syntagmatická jednotka literárního díla a literární komunikace.....	159
5. METAFORA – KLÍČ K LITERÁRNÍMU DÍLU.....	165
5.1. Protínající se hranice metafory a uměleckého obrazu.....	165
5.2. Funkční spektrum výrazových prostředků a forem.....	171
5.2.1. Klasifikace jako odvaha z nouze.....	171
5.2.2. Uhlazenost a půvab – stylistická funkce.....	173
5.2.3. Prožívání „světů ze slov“ – emotivní funkce.....	175
5.2.4. Rozvířování stojatých hladin lidského vědomí – asociativní a terapeutická funkce.....	177
5.2.5. V roli siamských dvojčat – sémantická a komunikační funkce.....	179
5.2.6. Nejvyšší meta výrazových forem – gnoseologická funkce.....	183
5.2.7. Zpráva o kódovacím zařízení – mentálně operativní funkce.....	186
5.2.8. Ve službách gravitačního zákona literatury – axiologická a estetická funkce.....	187
5.3. Literární metafora a jazykový znakový systém.....	189

6. ČTENÍ A INTERPRETACE – DVĚ FÁZE LITERÁRNÍHO DOROZUMÍVÁNÍ	194
6.1. Četba jako východisko nekonečné řady (dez)interpretací.....	194
6.2. Anesteziologické účinky interpretačních metod.....	201
6.3. Sémantické aspekty interpretace.....	204
6.4. Komunikační aspekty četby	214
6.4.1. <i>Teoretičtí dvojníci reálného autora a čtenáře</i>	214
6.4.2. <i>Časoprostorové dimenze literární komunikace</i>	218
7. LITERÁRNÍ TVORBA JAKO NEKONEČNÝ PŘÍBĚH O OHROŽENÝCH „SVĚTECH ZE SLOV“	227
7.1. Výzva postmoderny.....	227
7.2. Naděje v čase krize komunikačních systémů.....	231
7.3. Lesk a bída modelování literární komunikace	233
7.4. Cesta k základům lidské kultury.....	236
8. PŘÍLOHY	239
8.1. Rejstřík lidského chování	239
8.1.1. <i>Obecný přehled</i>	239
8.1.2. <i>Rejstřík lidského dorozumívání</i>	241
8.1.2.1. <i>Rejstřík masmediální komunikace</i>	246
8.2. Rejstřík předpokladů lidského dorozumívání.....	247
8.3. Rejstřík znakových systémů.....	255
8.4. Rejstřík znaků.....	263
8.4.1. <i>Znaky – rámcový přehled I</i>	263
8.4.2. <i>Znaky – rámcový přehled II</i>	268
9. VĚCNÝ REJSTŘÍK	273
10. JMENNÝ REJSTŘÍK	278
11. RESUMÉ.....	286
11.1. <i>Presuppositions of Literary Communication</i>	286
11.2. <i>Die Voraussetzungen der literarischen Verständigung</i>	289
12. VÝBĚROVÝ SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY.....	292